

Tiede, luule vai olete?

Olemassaolon ihmettä kannattaa ehdottomasti ihmetellä, se on elämämme tärkeimpiä tehtäviä. Mutta ne jotka odottavat aistein ja kaksoissokkokein todennettavia vastauksia maailmankaikkeuden syntyyn, perimmäiseen olemukseen ja elämän tarkoitukseen, saavat odottaa pitkään, sillä tiede jos mikä tietää, että aistit ja fyysinen maailma ovat hyvin suppearajaiset.

Tämän päivän tiede ei anna ratkaisuja etsijän ongelmiin vaikka pikkuhiljaa lähestyykin oikeita vastauksia. Tieteen totuuksilla on sentään rehellinen tapa uudistua aina muutaman vuoden välein. Se osoittaa virallisen tutkimuksen inhimillisen maanläheisyyden, mikä meidän on hyvä pitää mielessä kun joku vetoaa tieteelliseen totuuteen ainoana auktoriteettina. Tutkijat sivuavat hyviä johtolankoja, mutta vetävät niistä harvoin ennakkoluulottomia johtopäätöksiä.

Koska tiede tutkii maailmankaikkeuden olemusta ihmisen näkökulmasta ja pääasiassa fyysisin menetelmin, sen keinot loppuvat lyhyeen. Teorioiden rakentelussa ei tarvitse mennä kovinkaan pitkälle mihinkään suuntaan kun tutkijat alkavat käyttää sanoja "voidaan olettaa" ja "on todennäköistä". Raja tulee pian vastaan ja eteen avautuu materialistisen tiedon kannalta katsottuna tyhjiys. Sanan 'tiede' sijasta voisikin monessa yhteydessä ruveta käyttämään kuvaavampaa ja rehellisempää nimitystä, kuten 'luule' tai 'olete'.

Tieteellisen tutkimuksen täytyy laajentua valtavasti nykyisestäään ennekuin sen voi katsoa olevan todella objektiivista. Varsinkin tiedon raja-alueilla liikuttaessa olisi oltava käytössä kaikki mahdolliset menetelmät, kaikki todistukset ja kaikki saadut tulokset. Tutkijoiden tulisi suhtautua objektiivisesti myös subjektiiviseen kokemukseen koska senkin olemassaolo on fakta.

* * *

Olemassaolomme rajoja tutkittaessa jokainen itse on paras asiantuntijansa. Yksilöllinen minuus ei ole meissä turhan takia. Kaikkeudessa mikään ei ole merkityksetöntä.

Kun haluamme selvittää aistein havaitsemattomia asioita, joista jokaisella lienee omia kokemuksia, niin siihen on tänä päivänä paremmat mahdollisuudet kuin koskaan ennen. Muun muassa monipuolisen koulutuksen ja monien tämän päivän ilmiöiden ansiosta – kuten nyt vaikka radio-, digitaali- ja tietotekniikka – nykyihmisen luulisi olevan helppo käsitellä abstraktioita. Mutta toisaalta entistä mekaanisempi ja keinotekoisempi ympäristö on tuhonnut paljon intuitiivista herkkyyttä.

Jokaisen on käytävä rajansa itse. Jos peloissamme pitäydymme vain toisten pystyttämien tiedon raja-aitojen sisäpuolella, suljemme silmämme kaikkeuden meille asettamalta vaatimukselta. Anna itsessäsi tilaa myös ihmeille! Meille on annettu rajaton vapaus. Vain vapautunut tie johtaa eteenpäin.

Monet niin sanotut ihmeet eivät ole mystisiä tai epämääräisiä, kuten usein luullaan, vaan hyvinkin luonnollisia ja loogisia. Jo Augustinus aikanaan sanoi, että *ihmeitä ei tapahdu ristiriidassa luonnon kanssa, vain ristiriidassa sen kanssa, mitä me luonnosta tiedämme.*

Heikki Juutilainen

ULTRA 3/2004